

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΑ' — ΑΡΙΘ. 525

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΟΛΟΜΒΑ, Διήγημα Προσπερὸν Μεριμῆ. Μετάφρασις Ν. Γ. Π.

ΟΙ ΦΡΑΓΚΟΙ ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΓΡΑΦΙΑΣ ΠΑΡ ΕΛΛΗΣΙΝ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΚΩΜΩΔΟΣ ὑπὸ Sacher-Masoch. ΤΟ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙ ΤΟΥ ΖΑΝΝΗ (Μῦθος ἐκ τῶν τοῦ Κριλόφ).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

Σ Τ Η Λ Η

ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Ἡ μονὴ Πεντέλης ἐψήφισε πίστωσιν 2000 δρ. πρὸς ἀγορὰν ἡμιόνων πρὸς χρῆσιν τοῦ στρατοῦ.

Προσήμενον πρὸς ἀγορὰν ἡμιόνων τοῦ στρατοῦ ἡ λιμενική ἐπιτροπὴ Φιλιατρῶν δρ. 500, Ἀριστολίου δρ. 3000.

Ἐπὲρ τῶν ἀναγκῶν τοῦ στρατοῦ ἐψήφισαν πιστώσεις τὰ δημοτικὰ συμβούλια Ἀργείων δρ. 500, Δρυοπίδας δρ. 200, Φύλλου δρ. 500, Δύμης δρ. 1000.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς πρὸς τὸ βόρειον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως, μεταξύ τοῦ Ἐρεχθείου καὶ τῶν Προπυλαίων, ΝΑ. τῆς εἰς τὸ σπήλαιον φερούσης νεωτέρας κλιμακῆς, ἀπεκαλύφθησαν κατ' αὐτὰς καὶ ἄλλα ἀξιολογώτατα εὐρήματα, πλὴν τοῦ κεραμείου πίνακος καὶ τῶν χαλκῶν καὶ λίθων μνημείων, περὶ ὧν πρό τινας ἐγράψαμεν ἐνταῦθα. Εὐρέθησαν δὲ πάντα ὡσπερ ἐπισταυρωμένα ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ὅπερ σκοπούμενης καὶ τῆς πρό τινας ἐπὶ ἐν ἄλλῃ θέσει τῆς Ἀκροπόλεως, παρὰ τὸ Μουσεῖον, εὐρέσεως ἐτέρου σωροῦ ποικίλων μνημείων τῆς ἀρχαϊκῆς τέχνης, κρατῶναι τὴν εἰκασίαν, ὅτι μετὰ τὰ Περσικὰ, ἀνοικοδομούμενων τῶν ἱερῶν, κατεχρόσθησαν ἐπιτήδες τὰ λελωβημένα τῶν παλαιότερων ἔργων τῆς τέχνης. Τὰ κυριώτατα τῶν τελευταίων εὐρημάτων εἰναι τὰ ἑξῆς. Ἐπιγραφαὶ ἀναθηματικαὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τῶν ἀρχῶν τοῦ Ε' αἰῶνος, ἐπὶ βάθρων ἀγαλμάτων πρὸ πάντων, ἐξ ὧν μανθάνομεν τὰ ὀνόματα καὶ τινας ἀγνώστων τέως τεχνιτῶν. Τῶν ἐπιγραφῶν τούτων μεταγράφουσι ὡδε μίαν μόνον, κεχαραγμένην ἐπὶ τῆς μίσε πλευρᾷ τετραγώνου πλακοῦ, ἐπικειμένης ἄλλῃ μικροτέρας διασφύζουσης ἔχνη εὐδιάκριτα κόσμου ἐκ χρωματιστῶν ἀνθεμίων αἰ πλάκας αὐταὶ μετὰ τοῦ ὑποβαστάζοντος αὐτὰς καὶ ἐλλείποντος νῦν κυλινδρικοῦ κίονος, ἀπέστειλον προδήλιως βάθρον ἀγάλματος ἢ στήλης ἐχοῦσης γραφᾶς. Νεάρχος α (νέθεκε...) || δε ἔργον (= ἔργον) ἀπαρχέν... || Ἀντένωρ ἐπ (οἴσε...) || ο Εὐμαρος ε... Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ταύτῃ εἰναι ἄλλα προσοχῆς ἢ μεία τοῦ ὀνόματος τοῦ καλλιτέχνου Ἀντήνορος, ἀγνώστου ἄλλοθεν καὶ τοῦ Εὐμάρου, εἰ καὶ οὗτος πιθανὸν δὲν εἶναι ὁ ὑπὸ τοῦ Πλειῶν ἀναφερόμενος Εὐμαρος ὁ Ἀθηναῖος, ὁ παλαιότερος ζωγράφος, ὁ ἐν τῇ γραφικῇ πρώτος διακρίνας τὸν ἄνδρα ἀπὸ τῆς γυναίκος.

Λίθινα γλυπτικὰ ἔργα εὐρέθησαν ἐπίσης οὐκ ὀλίγα, ὧν ἕξι μνείας εἶναι α) ἀγάλμα ἀρχαῖον ἀνδρὸς καθήμενον, οὗ ἐλλείπουσιν ἢ τὴ κεφαλὴ, αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες· πε-

ρίεργος ἐν αὐτῷ ἡ παράστασις τοῦ χιτῶνος, δηλουμένου διὰ δύο γραμμῶν πλησίον τοῦ ὀμφαλοῦ, κατὰ τρόπον παραπλήσιον τοῦ ἐν τῷ γνωστῷ ἀρχαϊκῷ ἀγάλματι τοῦ ἐν τῇ Ἀκροπόλει μοσχοφόρου Ἐρμού. β) Τεμάχια ἀρχαίου ποδῆς ἴππου. γ) Κεφαλὴ γυναικῆς, ἀρχαϊκῆς ἐπίσης τέχνης, φέρουσα καὶ στεφάνην, κοσμουμένην διὰ μενάνδρου δηλουμένου διὰ χρώματος. δ) ἀγαλμάτιον γυναικῆς (οὗ ἐλλείπουσιν ἡ κεφαλὴ, ἡ ἀριστερὰ χεὶρ, ἡ δεξιὰ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος καὶ τῶν ποδῶν τὰ κάτω) ὕψους 1 μέτρον περίπου, ὅμοιον δὲ τῷ σχῆμα καὶ τὴν τέχνην τοῖς εὐρεθεῖσι πρὸ τριετίας ἀγαλματιοῖς, τὰ ὅποια κατὰ τινα εἰκασίαν ἀπεικονίζουσιν ἱερείας. ε) ὠλένη κοσμουμένη διὰ ψελλίου, σφίζουσα κατὰ τὸν ἀγκῶνα πτυχᾶς ἐσθῆτος λεπτότατα ἐξεργασμένης καὶ ζωερᾶ διατηρούσας ἔχνη χρωματισμοῦ ὅμοια κατὰ τὰλλα ἄλλα μείζων ὠλένη ἀνεκαλύφθη καὶ πρὸ τριετίας ἐν Ἀκροπόλει.

Τῶν χαλκῶν δ' εὐρημάτων ἕξι ἰδίως μνείας εἶσι εἰδῶσιον μικρὸν πολεμιστοῦ φοροῦντος περικεφαλαίαν ὑψηλὴν ἔχουσαν λοφιδά, Γοργόνες ἢ Ἐριδὲς τρέχουσαι, δούλοῦντες καὶ γυνὴ βαινουσα πρὸς τὰ ἀριστερὰ. Τῶν δὲ κεραμείων, πλὴν καιμπληθῶν ἄλλων τεμαχίων ἀγγείων, δύο τεμάχια παναθηναϊκῶν ἀμφορέων, ἐχόντων ἀρχαϊκὰς γραφὰς, τεμάχιον παλαιστάτου ἀγγείου, ἐν ᾧ ἀπεικονίζονται: τρεῖς γυναικῆς ὀδυρόμεναι, ἀπαραλλήλως ὡς ἐν τῷ μοναδικῷ μεγάλῳ ἀγγεῖῳ τοῦ ἐνταῦθα Κεντρικοῦ μουσείου· μικρὸν ὁμοίωμα πλοίου κλισῶν τρεῖς πινακίσκοι δυστυχῶς τεθραυσμένοι ὧν ὁ μὲν ἀπεικονίζει γυναῖκα καθήμενην παρ' ἱστῶν ἴσως καὶ ἐτέραν ὄψιθεν αὐτῆς καθήμενην χαμαὶ· ὁ ἕτερος τὸ ἄνω μέρος κεφαλῆς πολεμιστοῦ φοροῦντος περικεφαλαίαν, καὶ ὁ τρίτος ἄνδρα, οὗ ὁ χιτῶν δηλοῦται διὰ λευκοῦ χρώματος, ἐπιθαίνοντα ἴππου μέλανος δυσαναλόγου μεγέθους, καὶ τὴν σὺρὰν ἐτέρου ἴππου καὶ τέλος περιεργότατον μικρὸν προσωπεῖον, παρεμφερὲς τοῖς ἐν τοῖς Μυκηναίοις τάφοις εὐρεθεῖσι χρυσαῖς ἐρυθρὰ ἔχον τὰ χεῖλη καὶ ἄλλα ἔχνη ἐρυθροῦ χρώματος διατηροῦν.

— Τὸ ἐνταῦθα Γερμανικὸν Ἰνστιτούτον, λαθὼν τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, ἤρξισε κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἀνασκαφὰς περὶ τὸν ἐν Κορίνθῳ ἀρχαιότατον δωρικὸν ναόν. Ἐπίσης ἐχορηγήθη αὐτῷ ἡ ἄδεια νὰ ἐνεργήσῃ διὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Δαϊτσηφλὲ ἀνασκαφὰς ἐν τῷ ἐνταῦθα Διονυσιακῷ θεάτρῳ πρὸς ἐπιχειρῆσιν τοῦ ἀρχαίου σχεδίου αὐτοῦ.

— Ὁ ἐν Κύπρῳ ἀναποκρίτης τοῦ Νεολόγου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπέστειλεν εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην βραχεῖαν ἔκθεσιν περὶ τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀνασκαφῶν, ἐξ ἧς ἀρῶμεθα τὰς ἐπομένας τῆς ἀκροπόλεως. Αἱ ἀνασκαφαὶ γίνονται ὀλίγην τὴν Κυπριακοῦ μουσείου καὶ πρὸς πλουτισμὸν αὐτοῦ, ἐπιστάσια δὲ τοῦ Γερμανοῦ κ. Ρίχτερ ἐν τῇ κομῇ Πέρα, καιμένη παρὰ τῇ ἀρχαίᾳ πόλει Τεμασσῶ καὶ ὑπαγομένη εἰς τὸ διαμέρισμα Ὀρεινῆς καὶ Τιλυρίας. Ἡ Ταμσῶς τῶν ἀρχαίων, ἡ τῶν Βυζαντινῶν Ταμάσος, ἡ αὐτῇ πιθανῶς οὖσα καὶ ἡ παρ' Ὀμῆρῳ Τεμέση, ἦν πόλις μεσόγειος, ἔχουσα μέταλλα χαλκοῦ ἄβηνα καὶ νῶν ἀξιόλογον τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Ὁ ναὸς οὗτος μετεσκευάσθη ὑπὸ τῶν χριστιανῶν εἰς ἐκκλησίαν τῆς Ἐλεούσης ὡς μαρτυρεῖ ἐπιγραφὴ ἐπὶ σκληρῷ μέλανος λίθου, εὐρεθεῖσα ἐν ἐπισκευῇ τινι τῆς ἐκκλησίας ταύτης. Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς εὐρέθη ἀγάλμα τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὅπερ ἀπειρία τῶν ἐργατῶν καταβρῶσθη, μόνος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ περισφαιρισθῆς. Εὐρέθησαν δὲ καὶ ἐρείπια ἱεροῦ τῆς Ἀφροδίτης καὶ πολλοὶ νεκρικοὶ δόμοι καὶ διαφόρου μεγέθους πύλοισ· καὶ πρὸς τούτους κυλινδρικοὶ κίονες ἐκ συνήτου λίθου κυανοῦ καὶ μάρμαρα, καὶ διάφορα ἀγγεῖα προϊστορικῶν χρόνων, τὰ πλεῖστα ἐξ ἀργίλλου ὠχρᾶς, ἔχοντα ἐπὶ τῶν λαθῶν γεγραμμένας ἀνὰ δύο ἐλάφους ὑποπερφόρου λευκοῦ χρώματος.

— Ἐπὶ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου ἐξεβόθη ὁ 15' τόμος τοῦ περιοδικοῦ αὐτοῦ, περιέχων πλὴν τῶν πρὶντικῶν τοῦ συλλόγου καὶ ἄλλων δημοσιευμάτων καὶ τὰς ἐπομένας πραγματείας: Περὶ γενέσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς ἀρμενικῆς γραμματολογίας μέχρι τέλους τῆς Ἐ' χριστιανικῆς ἑκατονταετηρίδος ὑπὸ Α. Παπαδοπούλου Κεραμείως. Ὀμηρικὰς μελέτας ὑπὸ Μ. Παρνήκῃ πολυσέλιδον

εισαγωγήν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἰδίως τῆς ἑλληνικῆς παιδείας ὑπὸ Ἡρ. Βρασιάνου. Τὸν τόμον τοῦτον συμπληροῦσι τρεῖς παραρτήματα, ἧτοι Ἀρχαιολογικὸν δελτίον, περιέχον 151 ἀνεκδότους ἐπιγραφὰς τοῦ Βυζαντίου, ἐν ταύτῃ τῆς Μαυρογορδατείου Βιβλιοθήκης καὶ ἕτερον τοῦ Πηλαιογραφικοῦ δελτίου, ὃν ἐπισημάμεθα μνείαν ἐν τινι τῶν προηγουμένων Δελτίων τῆς «Ἐστίας».

— Τὴν περὶ τοῦσιν Κυριακὴν ἀπέδωκεν ἐν Ἀθήναις ἡ Σταμάτιος Κρίνος φαρμακοποιός, εἰς τὸν διακεκριμένον παρ' ἡμῶν ἐπιστημόνων, ἐντιμὸς πολίτης, πολλὰς παρασχὼν τῇ πολιτείᾳ ὑπηρεσίας. Βιογραφία τοῦ Σταματίου Κρίνου, καὶ συνεργάτου τῆς «Ἐστίας» ὑπάρχοντος, θέλει δημοσιεῦθαι ἐν τῇ «Ἐστίᾳ» τὴν ἐπομένην Κυριακὴν.

— Ἐπίσης ἀπέδωκεν ὁ Λουκάς Χριστοδούλου, ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὑπηρετήσας ὡς ἑλληνοδιδάσκαλος καὶ σχολάρχης, συγγράφας δὲ πολλὰ διδακτικὰ βιβλία ἐν οἷς καὶ Γραμματικὴν καὶ Συνακτικὴν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης.

— Ἐν τινι τῶν τελευταίων φύλλων τῆς «Βερολινεῖου φιλολογικῆς ἐβδομαδαίας ἐφημερίδος» (Berliner philologischer Wochenschrift) ἐδημοσιεύθη εὐμενὴς κρίσις περὶ τῶν «Φιλολογικῶν ὑποτυποσέων» τοῦ κ. Δ. Θεριανοῦ.

— Ἐν τῇ Cultura τῆς Ῥώμης ἐδημοσιεύθη κρίσις τοῦ R. Bonghi περὶ τῆς Συλλογῆς τῆς περὶ ζῶων ἱστορίας, τῆς ἐκδοθείσης ὑπὸ τῆς Βερολινεῖου Ἀκαδημίας ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. Σ. Π. Λάμπρου.

— Ἐν συνεδρίῳ τῆς ἐν Μονάχῳ γεωγραφικῆς ἑταιρίας γενομένη τῇ 26 Δεκεμβρίου λέξαντος ἔτους ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ πρίγκιπος τῆς Βαυαρίας Λουδοβίχου ὁ Γερμανὸς διδάκτωρ κ. Ευγένιος Ὁβερχουμπερ ὠμίλησεν περὶ τοῦ ἐξῆς θέματος ὁ Ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς Ἰωάννινα, εἰκόνας ἐξ Αἰτωλίας, Ἀκρνανίας καὶ Ἡπείρου» διὰ μακρῶν ἀναπτύξας τὴν τοπογραφίαν καὶ λαογραφίαν τούτων τῶν χωρῶν καὶ πολλὰ ἐπιπέπων περὶ τῶν ὑπερχρότων χωρῶν τῶν μερῶν τούτων τῆς ἑλληνικῆς γῆς, ἐν οἷς καὶ περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Χρυσόγλου δημοσιευθέντος.

— Ὁ γνωστὸς πινακογράφος Ἐρρίκος Κεϊπερτ ἐξέδωκεν ἐν Βερολίῳ δευτέρην ἔκδοσιν τοῦ γενικοῦ χάρτου τῆς νοτιοανατολικῆς Ευρώπης, περιέχοντος δύο πίνακας, τὸν μὲν τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τοῦ προημοῦ τῶν Δαρδανελλίων μετὰ τῆς Θρακικῆς χερσονήσου, ὑπὸ σμίκερον 1:300 000, τὸν δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ Βοσπόρου ὑπὸ σμίκερον 1:200 000.

— Ἀπέθανεν ὁ Ἀγγλὸς ἀρχαιολόγος James Fergusson, γνωστὸς διὰ τὰς ἐμβριθεῖς αὐτοῦ μελέτας περὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς τῶν ἀσχυρίων. Τὸ σπουδαιοτάτον τῶν ἔργων αὐτοῦ εἶναι ἡ «Ἱστορία τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἐν πάσαις ταῖς χώραις ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς ἡμετέρας», ἐκδοθῆν ἐν τρισὶ τόμοις ἀπὸ τοῦ 1865 μέχρι τοῦ 1867. Πλὴν τούτων ὁ Fergusson ἔγραψε «Περὶ τῶν ἐν Ἰνδία λαξευτῶν ναῶν» (1845) «Περὶ τῶν πηλιδῶν Ἰνδοστατικῆς ἀρχιτεκτονικῆς» (1847) «Περὶ τῶν ἀνακτόρων τῆς Νινευί καὶ τῆς Περσέπολεως» «Περὶ δεινροκατείας καὶ οὐροκατείας» (1873) κλπ. Εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν τέχνην ἀναφέρονται πλείστα ἔργα αὐτοῦ, οἷα τὸ «Περὶ τοῦ ἐν Ἀλικαρνασσὶ Μουσουλίου» (1862) «Περὶ τοῦ ἐν Ἐρέσσῳ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος» «Περὶ τοῦ Ἀθήνησιν Ἐρεχθίδου,» καὶ τὸ νεώτερον τῶν συγγραμμάτων του «περὶ τοῦ Περθινώου».

— Ὁ L. Leger ἐδημοσίευσεν ἐπ' ἐσχάτων ἑνα τόμον ἐπιγραφόμενον Ia Bulgarie. Πλὴν τοῦ τελευταίου κεφαλαίου, ὅπερ ἔχει καταχωρηθῆναι ὅχι περὶ πολλοῦ χρόνου ἐν τῇ Revue Politique καὶ τοῦ προοιμίου, ὅπερ χρονολογεῖται ἀπὸ 15 Νοεμβρίου, πάντα τὰ τεμάχια τὰ ἀπαικτικῶν τῶν τόμων τούτων εἶναι παλαιότερα τῶν τελευταίων γεγονότων, τὰ ὁποῖα συνταράττουσι τὴν Ἀνατολήν. Ὁ κ. Leger ἐνδιαιτρεῖται ἰδίως περὶ τὴν πνευματικὴν ἱστορίαν τῶν Βουλγάρων καὶ περὶ τὴν σημασίαν αὐτῶν ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τοῦ πολιτισμοῦ, ἀναγράφει περιέργως τῆς γράμματικῆς τῶν μέσων, δημοσιεύει δὲ οὐκ ὀλίγα τὰ Ἀπομνημονεύματα τοῦ περιφήμου ἐπισκόπου Σωφρονίου -οῦ κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα παλιννοστοῦ τῆς Βουλγαρικῆς ἐθνικότητος, περιγράφει τὸν ὑπὸστῆμενον μετὰ ἐλληνισμοῦ καὶ σλαβισμοῦ αἰῶνα ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ ἐκθέτει τὰ κατὰ τὴν πολιτικὴν κατάστασιν ἐν Βουλγαρίᾳ, ἧτις κατάστασις ἐμελλε μοιραίας νὰ καταλήθῃ εἰς τὴν ἐνωσιν τῆς Βουλγαρικῆς ἡγεμονίας καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας.

— Ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ τοῦ μελοδράματος τῶν Παρισίων ἐπρόκειτο νὰ δοθῇ τῇ 14]26 Ἰανουαρίου μεγαλοπρεπῆς

παρίστασις, παρέχουσα τρόπον τινὰ σύνοψιν τῆς ἱστορίας τοῦ θεάτρου ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμῶς. Κατὰ ταύτην ἐκ μὲν τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου θὰ διδασχῶσι σκηνὰι τοῦ Ἀγαμέμνονος τοῦ Αἰσχύλου, μεταπερρασμένα ἐμμέτρως ὑπὸ τοῦ κ. de Bornier· ἐκ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ θεάτρου μία σκηνὴ τῶν Δίχμαλῶτων τοῦ Πλάτου· ἐκ τοῦ μεσαιωνικοῦ θεάτρου ἡ παλαιὰ γαλλικὴ Ἰωμωφία τοῦ δευτηροῦ Παβελίνου· ἐκ τοῦ θεάτρου τῶν χρόνων Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ', μία σκηνὴ τοῦ Σιδ τοῦ Κορνιλιού καὶ ὁ εἰς τὸν Μολιέρου ἀποδιδόμενος φῶτος, ἡ Ἰηλοεπιτία τοῦ Μουντζούρη. Ἐκ τῆς Ἰταλικῆς κωμῶδας θὰ διδασχῶσι τὸ πρῶτον Οἱ δίδυμοί τῆς Περγάμου, καὶ μετ' αὐτοῦ θὰ παρασταθῇ ὀρχηστικὸς μῦθος. Εἰς τὴν παράστασιν ταύτην θὰ μετέσχωσιν οἱ ἀριστοὶ τῶν Γάλλων ὑποκριτῶν καὶ ἀοιδῶν.

NEA BIBLIA

GEDICHTE von Hermann Friedrichs. Leipzig, 1885.

Ἐπὶ τὸν λιτότατον τίτλον Ποιήματα (Gedichte) ὁ καὶ ἐξ ἄλλων φιλολογικῶν ἔργων γνωστὸς διευθυντὴς τοῦ ἐν Λειψία περιοδικοῦ Magazin für die Litteratur des In- und Auslandes κ. Hermann Friedrichs ἐξέδωκεν ἐσχάτως κομψότατον τομιδίον χριστιανικῶν ποιητικῶν συνθέσεων. Ὁ Γερμανὸς ποιητὴς ἀνήκει εἰς τὴν νέαν ποιητικὴν σχολὴν, πρὸς ἀρχὴν ὁ Σάκων Walling, καὶ ἧτις δύνανται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν γνωστὴν σχολὴν τῶν γάλλων Parnassiens τὴν περιλαμβάνουσαν μεταξὺ τῶν κυριωτάτων ὁπαδῶν αὐτῆς τὸν Λεκόντ, τὸν Κοπέ, τὸν Sully Prudhomme καὶ ἄλλους. Ὡς ἡ σχολὴ αὕτη, καὶ ἡ νέα γερμανικὴ σχολὴ προσθεύει ὅτι ὁ ποιητὴς πρέπει νὰ εἴναι λελογισμένος εἰς τὰς ἐμπνεύσεις του, ἀληθῆς καὶ οὐχὶ ὑπερβολικὸς εἰς τὴν ἐκφράσιν τῶν αἰσθημάτων του, ἀκριβολόγος ἐν τῇ συνθέσει καὶ καλλιτέχνης ἐν τῇ ἐκτελέσει. Μεταξὺ τῶν ποιημάτων τοῦ κ. Friedrichs οἱ γερμανοὶ χριστιανοὶ ἐξετίμησαν μεγάλως τὴν Ποίησιν, τὸν Ἔρωτα, τὴν Μαίρισαρ καὶ ἄλλα, ἰδιαίχτως δ' ἐνδιαφέρουσιν ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἡ ἔμμετρος ἀφιέρωσις τῶν στίχων εἰς Ἀθηναίαν κυρίαν, σύζυγον ἑνῶν, μετὰ πολλῆς φιλοφρονητικῆς χάριτος γεγραμμένη, καὶ ὁ Ἀρχιμῆθης ἱστορικὸν παίημα, περιγράφον θαυμαστῶς τὸν θάνατον τοῦ Ἑλληνικοῦ μαθηματικοῦ. Ὡς δειγμα παραθέτομεν παράφρασιν ἑνὸς ἐκ τῶν μικρῶν ἀσμάτων, ἅτινα ποιῶνται τὸν τόμον, πολὺ βελτίως ὑπολειπομένην τοῦ πρωτοτύπου:

Τ' ἀστροπελέκι

Ἐ τοῦ κάμπου τοῦ ἀνόστρουτος βροχῆ μᾶς εἶχε πιάσῃ, Ἀφῆσαμε τὰ λουλοῦδα κ' ἐτρέπαμε 'ς τὰ δάση· Κ' ἐκεῖ 'ς τῶν δένδρων τὸ σκεπῆ, μὲσ' ὅσῃ κρυμμένο μέρος, Ἀφῆσαμε παρὰ γὰρ καὶ λόγιον τοῦ ἀέρος. Ἐφῆμε μὲ φόβον μοῦ μίλει τὸ χαροπὸν τῆς στόμας: — Γίγχι' εἶσαι τόσον ἑννοιαστός: δὲν ἔμαθες ἀκόμα Ὅτι τὰ δένδρα τὰ ψηλά τὰ καίει ἀστροπελέκι; Φοβοῦμαι· φεύγομ' ἀπὸ ὧδ', πᾶμ' ἀνοικτὰ, παρέκει.» Κ' ἐγὼ τῆς εἶπα γελαστός:—Γιὰ κερανοῦς μὲ μέλει Ὅσο καὶ γιὰ τοῦ ἔρωτος τὰ φλογισμένα βέλη! Μὰ σὲν ν' ἀποκριθῆκαμε 'ς τὰ λόγια τὰ δικά μου, Ἀστράφανε τὰ μάτια τῆς κ' ἐκάψαν τὴν καρδιά μου. Δ'

Γλωσσικῶν ἀποτημάτων ἀναίρεσις ὑπὸ Γεωργίου Ν. Χατζιδάκη. Ἐν Ἀθήναις, 1886. Σον μὲγς σ. 84. 2 δρ. 50
Δημητρίου Α. Κορομηλά Ἡ κρίσις τοῦ Ροζαζάρεως μῦθος εἰς πράξις πέντε. Ἐν Ἀθήναις, 1885. Καταστήματα Α. Κωνσταντινίδου. 16ον σ. 139. 1 δρ. 50.

Μελέτη περὶ εἰρηνοδικεῖαν ὑπὸ Ν. Ἰωαννίδου. Ἐκδότης Σπυρίδων Κουσουλίδου. Ἐν Ἀθήναις, 1885. Μέρος Α'. Σον σ. 228 μτ. πιν. 9. Δρ. 4.

Κυβέλη ἡμερολόγιον τοῦ ἔτους 1886. Ἐπὲρ τῶν δεινοπαθούτων ἐνεκα τῆς ἐπιστρατιᾶς. Ἐτος πρῶτον. Ἐν Ἐρμούπολει Σύρου, 1885. Σον μικρὸν σ. κθ' 218.

Ἰσοκράτους Παιρηγορικὸς μετὰ παικτικῶν ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῆς Β' τάξεως τῶν γυμνασίων ὑπὸ Β. Γ. Βυθούλα. Ἐκδότης Σπ. Κουσουλίδου. Ἐν Ἀθήναις, 1885. Σον σ. εἰ, 103. 1. δρ. 50.

Ἐπιπέδου Ἐκάθη μεταφρασθεῖσα ὑπὸ Γεωργίου Μ. Σκουρράου μετὰ εἰσαγωγῆς καὶ σχολίων. Δαπάνη Γεωργίου Οἰκονομοπούλου. Ἐν Ἀθήναις, 1885. Κ. Βίλμπεργ. Σον σ. 48. 1 δρ. 80.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἰανουαρίου 17, Παρασκευή.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ Ἀγγλὸς ἀπεσταλμένος Ῥώμης, ἐκτέλεσεν παραγγεῖλιαν τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ, μετέβη ἐπὶ τῷ κ. Πρωθυπουργῷ καὶ παρέστησεν αὐτῷ, ὅτι αἱ μερῆαι δυνάμεις σχεδὸν πᾶσαι, ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης, ἀπεφάσισαν νὰ παρακαλοῦσασιν τὴν ἐκ τῆς Ἑλλάδος διατάραξιν αὐτῆς καὶ πρὸς τοῦτο ἐν ἀναγκῇ ἤθελον προβῆν ἐν περιπτώσει κηρύξεως πολέμου τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς Τουρκίας καὶ εἰς παρεμπόδιον πανίως κατὰ θάλασσαν ἑλληνικοῦ κινήματος κατὰ τῆς Ὀθωμανικῆς αυτοκρατορίας. Αἱ ἀντιρρήσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ εἰς τὴν σπουδαιοτάτην ταύτην δήλωσιν φαίνεται ὅτι προεκάλεσαν ζωρὰν συζητήσιν, καθ' ἣν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀγγλίας ὠμίλησεν ἐννοητοτέρων τῶν δέντων. Ἐπιμένοντος δ' αὐτοῦ, ὅπως τύχῃ ἀμέσως ἀπαντήσεως, ἀντίτειν ὁ Πρωθυπουργὸς παρατηρήσας ὅτι κρίνει ἀναγκαῖον νὰ συνηνωθῇ προηγουμένως μετὰ τῶν συναδέλφων του καὶ τοῦ βασιλέως προτῶν νὰ ἀπαντήσῃ. Ἐν τῇ ἀπαντήσει δὲ τοῦ Ἰπουργεῖου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπιδοθείσα ἐγγράφως εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀγγλίας τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ἐδηλοῦτο ἡ ἀπορία ἐπὶ τῇ ἀπειλουμένῳ ἀναμίξει εἰς τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἐμμονὴ εἰς τὴν κεκαρπαγμένην πορείαν τῆς Κυβερνήσεως ταύτης καὶ πρὸς τὸν στόλον νὰ ἀναχθῇ εἰς ἀνοικτὸν πέλαγος. Περὶ τὴν ἐσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐπέδθη τῷ πρωθυπουργῷ κοινὴ διακοίνωσις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δὲ μεγάλων δυνάμεων, ἐπαναλαμβάνουσα αὐτὴν ἐκείνην τὴν δήλωσιν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἀγγλίας. Ἡ ἀπάντησις τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν διακοίνωσιν ταύτην, ἐγκριθεῖσα ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ συγκροτηθέντῃ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ βασιλέως, δὲν ἐπέδθη μέχρι τοῦδε τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως λέγεσται: ὅτι θὰ δηλώσῃ δὲ αὕτη, ὅτι ἡ ὑποταγὴ εἰς τὰ κελεύσματα καὶ τὰς ἀπειλάς τῶν δυνάμεων προσβάλλει τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ κράτους, καὶ ὅτι οἱ λόγοι δι' οὓς ἐκωλύθη ἡ Ἑλλάς δὲν ἐλείπον.

Κατόπιν τούτων ὁμοφώνως ὁ τύπος τῆς πρωτεύουσας παροτρύνει τὴν Κυβέρνησιν εἰς ἐρρωμένην ἀντίστασιν εἰς τὴν πίεσιν αὐτῆν τῆς διπλωματίας, καὶ ζητεῖ τὴν ἄμεσον ἐνέργειαν. Μετὰ δὲ τὴν ἀγγελίαν τῆς συμβάσεως ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπουργικῆς κρίσεως, ἧτις ἠκούσθη εὐφροσύνως ἐν Ἑλλάδι, ἤρξαντο ἐπικρατοῦσαι γενικῶς ἐλπίδες περὶ αἰσιωτέρας προπῆς τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος, ἃν ὡς ἐλπίζεται ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἀρχὴν τὸ κόμμα τῶν φιλελευθέρων ἐν Ἀγγλίᾳ.

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ ἐγένετο ἐνταῦθα συλλαλητήριον ἐν ᾧ διεμαρτυρήθησαν οἱ συνελθόντες κατὰ τῆς ἐξουσιωμένης ἐννοίας ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἐξέφρασαν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ τῆ βασιλεία καὶ ἡ Κυβερνήσις θέλουσιν ἀντισταθῆν ἐνόπως κατὰ πάσῃς παρεμπόδισις προσβαλλούσης τὴν Ἑθνικὴν κυριαρχίαν.—Ὁμοια συλλαλητήρια ἐγένοντο ἐν Ναυπλίῳ, ἐν Πετραίῃ, ἐν Πάτραις καὶ ἐν Κερκύρᾳ.

Προσεκλήθησαν εἰς Ἀθήνας ἀπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ οἱ ἐπ' ἀδεία ἢ ἐπ' ἄλλοις λόγοις διατελοῦντες ἐκτός τῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Οἱ κληρωτοὶ τῆς δευτέρας σειρᾶς τοῦ 1885 ἐκλήθησαν διὰ τηλεγραφικῆς διαταγῆς νὰ προσέλθωσιν εἰς τὰ οἰκία στρατολογικῆ γραφεῖα τῶν 15 μεσοῦντος πρὸς κατάταξιν. Κατατάσσονται δ' εἰς τὰ πλησιέστερα εἰς τὴν κατοικίαν τὸν τάγματα.

Διὰ Β. Διατάγματος ἡ ἐκτέλεσις τοῦ διὰ νόμου ψηφισθέντος προϋπολογισμοῦ τῶν ἐκτάκτων δαπανῶν ἀρχεταί ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1886. Πρὸς πληρωμὴν δὲ τῶν κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον ἀναγνωρισθησῶν ἐξόδων τίθηται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ μὲν Ἰπουργεῖου τῶν στρατιωτικῶν πίστωσις δρ. 20,525,937 καὶ 95% τοῦ δὲ ὑπουργεῖου τῶν ναυτικῶν πίστωσις δρ. 996. 174.

Ἡ ἱατρικὴ σχολὴ ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑπουργεῖου τῆς ἐκπαιδεύσεως τίνας τῶν ἀρχαιοτέρων καθηγητῶν τῆς εἰδικῆς νοσηολογίας καὶ θεραπευτικῆς ἔχουσι τὰ προσόντα διὰ τὴν ἔβραν τῆς κλινικῆς διδασκαλίας εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ θα-

νότου καθηγητοῦ Πρετεντέρη Τυπάλδου, συνέστησε τοὺς καθηγητὰς κκ. Γ. Καραμήσαν καὶ Κ. Δηληγιάννην, ὑπομνήσασα ὅτι ὁ τελευταῖος εἶναι ἀρχαιότερος.

— Ἡ παιδεία τῆς Στυμφαλίας κατεκλύθη ὑπὸ τῶν ὕδατων ἐκ τῆς ὑπερχείλισης τῆς ὀμνύμου λίμνης. Μεγάλαι ζημίαι ἐγένοντο εἰς τὰ κτήματα, τοὺς μύλους κλπ. Ἡ διὰ τῶν ὁδῶν καὶ τοῦ σιδηροδρόμου συγκοινωνία διεκόπη, πολλὰ δὲ τεχνικὰ ἔργα τῆς συγκοινωνίας ἐβλάθησαν.

— Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα» δὲν εἶνε ἀκριβὴς ἡ διαδοθεῖσα εἰδήσις ὅτι ὁ ἐν τῇ Μεσογείῳ ἀγγλικὸς στόλος διετάχθη νὰ καταπέψῃ εἰς Πειραιᾶ. Ὁ ἀγγλικὸς στόλος ναυλοχεῖ ἐτι ἐν τῷ λιμένι τῆς Μεσῆτης.

— Ἐδόθησαν παραγγεῖλαι πρὸς χορήγησιν καὶ συμπλήρωσιν τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τῆς ὑπόδησεως τῶν ἀνδρῶν τοῦ ἐνταῦθα συντάγματος, ἐξ οὗ εἰκάζεται ὅτι λίαν προσεχῶς μελεῖ ν' ἀπέλθῃ ἐξ Ἀθηνῶν.

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Σ. Β. Βραβίαν. Ἐνεγράψαμεν πάντας τοὺς σημειούμενους. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς «Ἐστίας» φιλικὰς ἐνεργείας σας. Κατὰ τὰ λοιπὰ εἴμεθα ἐντελῶς σύμφωνοι. Ἀπνηθῶμεν καὶ ἰδιαιτέρως.—κ. Π. Χ. Μάντιστερ. Ἰνα καταχθῆ τις εἰς τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν ὡς ἐθελοντὴν, ἀνάγκη οὐ μόνον νὰ ἔχῃ ἀποκτήσει τὴν ἑλλην. ἰθαγένειαν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐγκριθῇ ἡ αἰτήσις του ὑπὸ τοῦ Ἰπουργεῖου τῶν Στρατιωτικῶν, εἰς δὲ τὴν Σχολὴν τῶν ὑπαξιωματικῶν εἰσέρχονται μετὰ δοκιμασιῶν ἐξετάσεις οἱ ἐπὶ 3 ἔτη τοιλάχιστον ὑπηρετήσαντες ὡς ὑπαξιωματικοὶ ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ ἐνεργοῦ στρατοῦ. Διδακτρα δὲν πληρώνονται ὑπὸ τῶν μεθῶν τῆς Σχολῆς ταύτης, ἐξέρχονται δὲ μετὰ τὸν βαθμὸν ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ ἢ τοῦ ἱππικοῦ μετὰ τριετῆ μαθητείαν. Τῶν ἀπλῶν στρατιωτῶν ὁ μισθὸς εἶνε λεπτὰ 67 καθ' ἡμέραν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ σιτηρεσίου, τῶν δὲ ἐθελοντῶν ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ Ἰπουργεῖου.—κ. Ι. Κ. Φιλιπποπολίην. Ἐλήφθησαν, ἐνεγράφηται δὲ εἰς ἀμφοτέρω, καὶ ἤρξατο ἡ ἀποστολῆ. Τὸ περίσσευμα σὰς ἐπιστρέφον ἐν ἰδιαιτέρᾳ ἐπιστολῇ.—κ. Ν. Κ. Ἰσμαήλιον. Τὰ χρήματα ἐλήφθησαν παρὰ τοῦ ἐν Πειραιῇ κ. Ι. Κ. Ἐνεγράφηται καὶ ὁ κ. Ζ. Ζ., ἀπεσταλόμενος δὲ τὰ παρὰ τοῦ κ. Κ. Ζ. ζητηθέντα, καὶ τὰ καθυστερήσαντα φύλλα τοῦ κ. Ι. Κ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς «Ἐστίας» εὐμενεῖς φροντίδας σας.—κ. Χ. Ι. Κάτρον. Ἐλήφθησαν. Εἰς ἐπιστολήν σας ἀπαντῶμεν ταχυδρομικῶς.—κ. Π. Κ. Καὶ οἱ Τούρκου τῆς αὐτῆς λέξεως ποιοῦνται χρῆσιν· εἶνε ἀραβικὴ, σημαίνουσα ἐκκλησίαν, συνάθροισιν, ἐκ τῶν ῥήματος τζαμία, συναθροίσασθαι ἢ δὲ γαλλικῆι mosquee (ἰταλ. moschea, γερμ. moschee, ἀγγλικῆι mosque) ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἀραβικοῦ μεσοῦ, σημαίνοντος εὐκέρειον οἶκον μικρότερον τοῦ κειμένου.—Ἀραβικὴ ἴσινος εἶνε καὶ ἡ λέξις μεταρθε (manarē), σημαίνουσα κυρίως τόπον φωτός, φανόν.—κ. Α. Σ. Ἀλεξάνδρου. Ἐλήφθη ἡ ἐπιταγή, ἐπληρώθησαν τὰ σημειούμενα, καὶ ἐστάλησαν ὑμῖν αἱ ἀποδείξεις ταχυδρομικῶς.—Κυρία Ζ. Μ. Κωνσταντινουπολίην καὶ Χ. Π. Σύρον, καὶ κκ. Χ. Π. Τρεβέζαν, Δ. Α. Μεσολόγγιον, Ι. Π. Μ. Τρίπολιν, Δ. Ν. Μ. Μηλέας, Ι. Τ. Βῶλον, Ν. Χ. Λάρισα, Φ. Α. Μ. Κέρκυραν, Α. Φ. Κωνία, Μ. Ν. Δ. Σύρον, Β. Φ. Πάτρας, Μ. Θ. Τ. καὶ Γ. Δ. Α. Κεραλληνίαν, καὶ Κ. Σ. Τ. Θεσσαλονικίην. Ἐλήφθησαν.—Ἀκριβολόγῳ. Συμμάχους τῆ ἀρχαία συνθεῖα δυνάμεθα νὰ λέγωμεν ἀπὸ τῆς 1—10 ἐκάστου μηνός, ἀρχομένου ἢ ἰσταμένου ἀπὸ τῆς 11—20 μεσοῦντος μηνός καὶ ἀπὸ τῆς 21—31 παυμένου, λήγοντος, φθίνοντος, ἀπίνοντος μηνός, ἢ ὑπὸ τῶν πολλῶν συνειριζομένην δὴλωσιν τῶν μερῶν τοῦ μηνός, ἢ διαφέρουσα τῆς παρ' ἀρχαίως ἐν χρῆσει, δὲν εἶναι ὀρθή, ἥιστα ἢ ἀεισώστατος δυστυχῶς εἶναι ἢ ἐν ἐγγράφοις δημοσίαις αὐθαίρετος διακρίσις τοῦ μηνός καὶ ἢ παραμέλησις τῆς ἀκριβείας καὶ τῆς κυριαλείας.—κ. Ι. Τ. Βῶλον. Μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν βιβλίων ἔμεινε περίσσευμα δραχ. 1,40, ὅπερ τηροῦμεν εἰς τὴν διάθεσιν σας.—Κυρία Π. Ν. Β. καὶ κκ. Ι. Κ. Πειραιᾶ, Ι. Σ. Α. Σύρον, Β. Α. Φ. Πάτρας καὶ Φ. Μ. Π. Λοιδίνον. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.—κ. Α. Κ. Ναύπλιον. Ἐλήφθη ἐγκρίως τὸ ἀντίμιον, ἀπεστάλη δ' ὑμῖν ἄλλο ἀντὶ τοῦ παραπεσόντος φύλλου.—κ. Α. Κ. Πάτρας. Ἐλήφθησαν, καὶ ἐπληρώθησαν τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῶν «Ε. Μ.»—

κ. Θ. Ν. Α. Μυτιλήνην. Ἀπάντησίν μας ἔχετε ταχυδρομικῶς. — κ. Ι. Π. Δίγιον. Ἐλήφθησαν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. — Γλωσσικῶ παρατηρητῆ. Δὲν ἐγκρίνομεν τὴν διάρθρωσίν σας, διότι νομίζομεν, ὅτι δὲν εἶναι ὀρθή. Γαλλῶν λέγοντες οἱ ἀρχαῖοι δὲν ἐνόουν τὴν γάταν, ἀλλὰ τὴν κοινῶς καλουμένην νυφίτσαν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Νότιον Ἰταλίαν εἰσῆχθη ἡ γάτα ἐν τοῖς μεταγενεστέροις χρόνοις ἐκ τῆς Αἰγύπτου, ὅπου τὸ πρῶτον ἐξημερώθη. Τὸ ὄνομα τοῦ Γάτατος δὲν ἀπεικονίζει γάτον, ἀλλὰ πάνθηρα. Λίαν ἀπίθανον, ὅτι ὁ Ἀριστοτέλης λέγων αἴλουρον, ἐνόησεν τὸν ἡμερον γάτον. Τιμόθεος ὁ Γαζαῖος, συγγραφεὺς τοῦ 5' μ. Χ. αἰῶνος, ἢ ὁ σχολιαστὴς αὐτοῦ εἶναι ἀληθὲς ὅτι λέγει: «ὁ αἴλουρος ὁ λεγόμενος παρ' ἡμῶν κατὰ συνήθειαν ῥωμαῖστὶ κάττα» ἀλλ' ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς μικρὸν κατωτέρω λέγει ἐπίσης: «τῆς ἑκτίδος, ἧτις λέγεται ἐν τῇ ἡμετέρᾳ συνήθειᾳ αἴλουρος.» Ἐν τοιαύτῃ συγχύσει ὀνομάτων καὶ ἰδεῶν πᾶσα ἐρηγεία εἶναι ἐπιφορλῆς. — κ. Χ. Χ. Ἄρταν. Ἀπεστείλαμεν τὰ ζητηθέντα, ἐνεγράψαμεν δὲ τοὺς κ. Ν. Α. καὶ Θ. Μ. Τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν διότην φιλικὴν ὑποστήριξιν. — Κουρ Ἀδελφ. Π. Ἐάνθη. Ἐλήφθησαν τὰ σταλέντα παρὰ τοῦ κ. Μ. Ταχυδρομικῶς δ' ἀπηντήσαμεν εἰς ἐπιστολήν σας — κ. Α. Ν. Βῶλον. Ἐλήφθησαν. Θέλομεν τοὺς ἀποστείλει ὑμῖν εὐθὺς ὡς ἐτοιμασθῶσιν. — κ. Μ.Κ. Βέρρειαν. Ἀπεστάλησαν ἄλλα ἀντὶ τῶν ἀπολεσθέντων διὰ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ κ. Χ. Ι., δι' οὗ καὶ θὰ γίνεταί τοῦ λοιποῦ ἡ ἀποστολή. — κ. Ν. Γ. Π. Ροστόδιον. Ἀπεστάλησαν 2 ἀντίτυπα. — κ. Γ. Γ. Φαλτσίου. Ἐλήφθησαν ἐγκαίρως, διετέθησαν δὲ κατὰ τὰς ὑμετέρας ὀδηγίας, ὡς ἰδιαίτερος ἐγράψαμεν ὑμῖν. Ἀκόμη δὲν ἐλάβομεν ἐκ Λαρίσης εἰδήσιν. — κ. Ν. Ν. Ταυρίδα. Ἐλήφθησαν, ἀπεστάλησαν δ' ὑμῖν τὰ ζητηθέντα, πλην τοῦ «Ἡμερολογίου» Πρίντζη, ὅπερ δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποσταλῆ ταχυδρομικῶς. Ὅθεν ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσιν ὑμῶν τὸ περίσσευμα δρ. 5. Τὴν πρότασίν σας περὶ τῶν 3 συγγραμμάτων ἀδυνατοῦμεν νὰ δεχθῶμεν. Ἡ μετάφρασις τοῦ «Φάουστ» θὰ ἐκδοθῆ βραδύτερον. Τὰ ἐν τῇ «Ἐστία» δημοσιευθέντα δὲν ἐξεδόθησαν χωριστὰ, πλην τῆς «Ἀθηναΐδος», ἧς ἀντίτυπα τιμῶνται δρ. 2. Τοῦ Δίκου ἐδημοσιεύθη μόνον ὁ «Ὀλλιδερ Τουίστ.» Ἡ γερμανικὴ γραμματικὴ τῆς Νεοελλ. τοῦ κ. Βλάχου τιμᾶται δραχ. 3. — κ. Π. Α. Α. Γέτσκ. Ἐλήφθη τὸ ἀντίτυπον τῶν τε συνδρομῶν καὶ τῶν ἄλλων συγγραμμάτων. Σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν εὐμενῆ φροντίδα. Ἐν ἰδιαίτερά ἐπιστολῇ ἀπεστείλαμεν τὰς ἀποδείξεις. — κ. Ι. Κ. Λεμησσόν. Ἀπηντήσαμεν ταχυδρομικῶς εἰς ἐπιστολήν σας.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1

Τρεῖς μῆνας λέγουσι ὅτι ζω. Ἄν τὸ μεσαῖον λείψῃ, Ἄ θάνατον θὰ μεῖ ἰδῆς Ἐνῶ δὲν εἶδέ με οὐδαίς.

Ποῦ κατοικεῖ;—Καὶ εἰς τὴν γῆν κι' εἰς τ' οὐρανοῦ τὰ ὕψη.

2

Ὀλόκληρον νῆος μικρά, ἐν τῷ Λιγαίῳ κεῖμαι, Ἐδοθεῖ ποιητοῦ πατρίς. Τὸν τράχηλόν μου ἀφαιρέξ; Τὸ ὄνομά μου ἤλλαξες, πλην πάλιν νῆος εἶμαι.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

17 Ἰανουαρίου 1886

Δάνεια τῆς Κυβερνήσεως		Τρέχουσα Τιμῆ.
Τῶν 170,000,000 τῶν 5 %	Φρ. χρ.	306.—
• 120,000,000 τῶν 5	• • •	317.—
• 60,000,000 τῶν 6	• • •	402.—
• 26,000,000 τῶν 6	• • •	345.—
• 25,000,000 τῶν 9	• • •	259.—
• 25,000,000 τῶν 8	• • •	251.—
• 10,000,000 τῶν 6	• • •	173.—
• 4,000,000 τῶν 8	• • •	226.—
• 6,000,000 τῶν 6	• Δρ. παλ.	85.—
Κτηματικαὶ Ὀμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς τῶν 60,000,000 μετὰ Λαχείου φρ.		
		421.—

Ἱστορικὰ Καταστήματα

ΕΤΑΙΡΙΑΙ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Δρ. ν.	37.30—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα . . . Φρ.	63.—
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πιστεως	56.—
Ἐταιρία Μεταλλουργ. Λαυρίου . .	55. 1/2
Σιδηροδ. Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς . .	299. 1/2
Ἐταιρία Φωταερίου . . . . . Δρ.	

Συναλλάγματα

ΛΟΝΔΙΝΟΥ—Τραπεζικὸν Ὀψεως . . .	31.70
• • • • • 3μην	31.45
ΓΑΛΛΙΑΣ — Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ὀψεως.	125.50
• • • • • Τραπεζικὸν 3μην	
Νομίσματα	
Εἰκοσάγρακρον	24.87
Δίρα ὀθωμανικῆ	28.40

ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΣ

Ἡ ΖΩΙΚΟΣ ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ

ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΠΕΡΙ ΜΑΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΥ

[περὶ γοήτων, μάντιων, ὁμοιολόγητων, περιστροφόμενων τραπεζῶν, μυστηριασῶν πνευμάτων, μεσαζόντων θαυματοποιῶν κτλ.]

ὑπὸ Ἰω. ΦΟΥΡΤΑΝΟΥ, ἱατροῦ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἀντὶ δραχμῶν δύο ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἐστίας». Ταχυδρομ. ἀποστελλόμενον δραχ. 2.30.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Εἰς τομοῦς 2.

Τιμῶνται δραχ. 5. — Ταχυδρομ. ἀποστελλόμενα δραχ. 5.50.

ΑΡΤΙ ΕΚΔΟΘΕΝ

ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΟΥ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ.—ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Τιμᾶται δραχ. 2,50. — Ταχυδρομικῶς ἀποστελλόμενον δραχ. 2.80.